

RZECZNIK PRAW OBYWATELSKICH

Warszawa, 10 czerwca 2016 r.

Adam Bodnar

III.7042.26.2016.AU

**Pani
Elżbieta Rafalska
Minister Rodziny, Pracy
i Polityki Społecznej
ul. Nowogrodzka 1/3/5
00-513 Warszawa**

Konstytucja RP w art. 65 ust. 4 nakłada na ustawodawcę obowiązek określenia minimalnego wynagrodzenia za pracę. Regulacja konstytucyjna nie zawiera przy tym żadnych wskazówek co do sposobu ustalenia wynagrodzenia za pracę.

Od 1 stycznia 2003 r. weszła w życie ustawa z dnia 10 października 2002 r. o minimalnym wynagrodzeniu za pracę (Dz. U. z 2015 r. poz. 2008) realizująca powyższy nakaz konstytucyjny. Do obliczenia wynagrodzenia przyjmuje się na podstawie art. 6 ust. 4 i 5 tej ustawy przysługujące pracownikowi składniki wynagrodzenia i inne świadczenia wynikające ze stosunku pracy, zaliczone według zasad statystyki zatrudnienia i wynagrodzeń, określonych przez Główny Urząd Statystyczny do wynagrodzeń osobowych, z zastrzeżeniem, iż przy obliczaniu wynagrodzenia pracownika nie uwzględnia się nagrody jubileuszowej, odprawy pieniężnej przysługującej pracownikowi w związku z przejściem na emeryturę lub rentę z tytułu niezdolności do pracy, wynagrodzenia za pracę w godzinach nadliczbowych.

Taka kwalifikacja minimalnego wynagrodzenia za pracę powoduje, że decydujące znaczenie ma łączne wynagrodzenie odpowiadające minimalnemu wynagrodzeniu (wynagrodzenie zasadnicze wraz z dodatkami).

Z napływających do mnie skarg wynika coraz szersza praktyka wypłacania pracownikom wynagrodzenia gwarantowanego na poziomie minimalnym. W takiej sytuacji brak jest możliwości zróżnicowania wysokości wynagrodzenia w zależności od stażu pracy. Prowadzi to do naruszenia zasady równego traktowania i niedyskryminacji pracowników posiadających dłuższy staż pracy (ponad 5 lat) w stosunku do pracowników nowozatrudnionych.

Ograniczenie się przez pracodawców do zapewnienia pracownikom szeroko rozumianych przychodów z pracy na poziomie minimalnego wynagrodzenia (ma to miejsce nie tylko w sektorze prywatnym, ale także w sektorze publicznym) prowadzi ponadto do dalszych negatywnych konsekwencji wskutek kolizji z konstrukcją wynagrodzenia jako ekwiwalentu za pracę wykonaną (art.13, art. 78 i art. 80 Kodeksu pracy) i traktowania wynagrodzenia jako świadczenia ustalonego przez strony w zależności od rodzaju wykonywanej pracy oraz kwalifikacji, a ponadto uwzględniającego ilość i jakość świadczonej pracy (art. 78 Kodeksu pracy).

Działając na podstawie art. 16 ust. 1 ustawy z dnia 15 lipca 1987 r. o Rzeczniku Praw Obywatelskich (Dz. U. z 2014 r. poz. 1648 ze zm.), uprzejmie proszę Panią Minister o przedstawienie stanowiska w przedstawionej sprawie.

Podpis na oryginale